

فراموشی تأثیر شادابی معنوی در تفسیر جایگاه شادی

نویسنده کتاب «شادابی معنوی» ضمن تقسیم‌بندی شادابی به شادابی مادی و معنوی، گفت: تفسیر جامعه ایران به جامعه غمگین به دلیل در نظر نگرفتن شادابی‌های معنوی در جامعه صورت می‌گیرد.

نویسنده کتاب «شادابی معنوی» ضمن تقسیم‌بندی شادابی به شادابی مادی و معنوی، گفت: تفسیر جامعه ایران به جامعه غمگین به دلیل در نظر نگرفتن شادابی‌های معنوی در جامعه صورت می‌گیرد.

حجت‌الاسلام والمسلمین جواد حاجی‌شفیعی نویسنده کتاب «شادابی معنوی» در گفت‌وگو با خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا) به تشریح تفاوت شادابی معنوی و غیر معنوی پرداخت و گفت: شادابی گاهی از نقطه نظر امور دنیایی و به معنای رفاهیات معمول و عادی زمینه‌ساز آسایش و آرامش و به تبع آن شادابی می‌شود. وی ادامه داد: اما گاهی برخی از امور زمینه‌ساز شادی، منشأ درونی دارند یعنی به واسطه قدرت روحی در انسان ایجاد می‌شود و انسان از درون به آرامش می‌رسد و زمینه ساز برای شادابی می‌شود.

شادابی دو قسم است؛ مادی و معنوی

حجت‌الاسلام حاجی‌شفیعی اینگونه نتیجه‌گیری کرد که بر این اساس شادابی دو قسم است شادابی مادی که زمینه‌ساز آن امور عادی و مادی بیرونی هستند و یک سری امور درونی که زمینه‌ساز شادابی معنوی هستند.

نویسنده کتاب «کیمیای حج» در پاسخ به این سؤال که بسیار مطرح می‌شود جامعه ما جامعه شادی نیست، آیا این اظهار نظر به دلیل در نظر نگرفتن شادابی‌های معنوی در جامعه صورت می‌گیرد، گفت: همینطور است. عدم توجه به امور معنوی و قدرت‌های درونی انسان که منشأ آن ایمان و تعقل‌گرایی است و به غنای درونی تعبیر می‌شود و از طرف دیگر توجه به امور رفاهی و مادی بیرونی باعث چنین نتیجه‌گیری‌هایی شده است.

گمشده‌هایی که تزلزل ایجاد می‌کنند؛ آرامش کجاست؟

حاجی‌شفیعی تصریح کرد: وقتی انسان به دنبال گمشده خود برای آرامش می‌گردد، این امور بیرونی او را به آرامش مطلوب نمی‌رساند و هر چه پیش می‌رود باز هم احساس کمبود می‌کند، این کمبودها موجب می‌شود که انسان همواره دچار تزلزل و اضطراب باشد اما اگر از درون این اغنا به وجود بیاید، طبیعتاً انسان با هر چیزی که از بیرون مواجه می‌شود به دلیل اغنای وجودی خود دچار غم و اندوه نمی‌شود.

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي تَقْسِي»

این روحانی کاروان‌های حج و عمره به دعای امام زین‌العابدین (ع) که می‌فرماید: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي تَقْسِي» اشاره کرد و گفت: غنای درونی موجب می‌شود قدرتی در انسان به وجود بیاید که در مواجهه با امور دنیوی هم راحت بتواند با مشکلات و اندوه‌ها کنار بیاید.

نویسنده کتاب «شادابی معنوی» نگاه غرب به مسئله شادابی و آرامش معنوی را نیز تشریح و اذعان کرد: کتاب‌هایی در غرب منتشر شده است که انسان‌ها را به گرایش معنوی سوق می‌دهند مانند کتاب‌های درمان با عرفان، درمان با ایمان و ... در این زمینه در غرب نیز کار شده و اذعان دارند که امور معنوی می‌تواند از لحاظ روحی التیام بخش باشد. وی در خصوص ارتباط بین آرامش و شادابی گفت: این‌ها به عنوان دو مقوله جدا از هم محسوب می‌شوند اگر چه هر کدام به صورت مقدمه و بستر می‌تواند برای هم باشد و تقابلی برای هم ندارند.

آرامش‌بخشی گریه برای ائمه به صورت علمی مورد بررسی قرار گیرد

حاجی‌شفیعی در پاسخ به این سؤال که مطرح می‌شود گریه برای ائمه اطهار، باعث سبکی روح انسان می‌شود در حالی که خود گریه به عنوان نمادی از غم تعریف می‌شود، این دو مقوله را چگونه می‌توان تحلیل کرد، گفت: خود گریه فی‌نفسه التیام بخش است اما باید به این مقوله به صورت علمی پرداخته شود و جای کار زیادی دارد.

وی ادامه داد: گریه تقسیم‌بندی‌های مختلفی دارد. گاهی گریه برای امور ظاهری است، گاهی گریه از سر شوق است و گاهی گریه جنبه تربیتی دارد. به تعبیر قرآن عده‌ای گریه می‌کنند و این گریه از روی احساسات نیست بلکه از روی شناخت و عرفان است و طبیعتاً گریه‌ای که از روی عرفان باشد گریه‌ای است که سمت و سوی مثبتی دارد و انسان را به آرامش می‌رساند.